

Бог і Батьківщина!

СУМІВСЬКИЙ
Інформатор
ЧПКАГФ

Ч: 14-1958

ЧЕСТЬ УКРАЇНИ!

ГОТОВ БОРОНИТИ!

ПОБАЖАННЯ СВЯТОЧНІ ТА НОВОРІЧНІ 1959

Управа та всі працівники українського реальностевого бюро

CHICAGO REALTY

2134 W. Chicago Ave., Chicago 22, Ill.

у складі:

адвокат Роман Нагірняк, д-р Володимир Рижевський, мігр. Іван Козій, Юрій Голубович, Микола Ракуш, Омелян Попадинець, Богдан Белей, Антін Зборик, Богдан Срібний, Андрій Тузяк складають всему українському Духовенству, Організаціям, всім своїм Клієнтам, Приятелим та Знакомим

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО І ЩАСЛИВОГО НОВОГО 1959 РОКУ

УКРАЇНСЬКА МІЖКОНТИНЕНТАЛЬНА СПІЛКА

ІМПОРТ - ЕКСПОРТ

що міститься при

2135 W. Chicago Ave.

Chicago 22, Illinois

бажає Духовенству, Організаціям, усім Клієнтам та Симпатикам

ВЕСЕЛИХ СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО ТА КРАЩОГО РОКУ 1959

СУМІВСЬКИЙ Інформатор ЧІКАГО

СУДОСТОВИЙ СІРВІС • АВІАРЕДАКЦІЯ • ПЕРСОНАЛІЗОВАНІ СЛУЖБИ
ІНФОРМАЦІЙНО-ІНФОРМАТИЧНИЙ ЦЕНТР

Інформатор

СУДОСТОВИЙ СІРВІС • АВІАРЕДАКЦІЯ • ПЕРСОНАЛІЗОВАНІ СЛУЖБИ

Інформатор Інформатор Інформатор Інформатор
Інформатор Інформатор Інформатор Інформатор

Інформатор Інформатор Інформатор Інформатор
Інформатор Інформатор Інформатор Інформатор

diasporiana.org.ua

Ч : 14 ЧІКАГО

ОРГАН ОСЕРЕДКУ СУМА ІМ. М. ПАВЛУШКОВА

"СУМІВСЬКИЙ ІНФОРМАТОР ЧІКАГО" - ч. I4/1959/ - Орган Осередку
СУМА ім. Миколи Павлушкива в Чікаго - США

Редакція Колегія

Обкладинки і рисунки: Богдан Білоус

Редакція запрошує всіх сумівців до активної співпраці
в нашому журналі та застерігає за собою право скорочень
і поправок.

Адреса Осередку: 2457 Вест Чікаго Евеню, Чікаго 22, Ілл.
Телефон "": Гумболдт 6-4204

С В Я Т - В Е Ч І Р

Вже перша зоря показалась,
Родина за стіл засідає,
Лиш мати, упершись в одвірок,
Слезинку з під ока втирає.

Когось тут блакує між нами,
Бо ложка одна ще лишилась,
І стільчик остався порожній,
Згадала й слізами облилась.

Бо син десь святкує у лісі
В снігах, чи в підземній темниці,
Не має він навіть що зісти,
Не має і ложки пшениці.

Згадаймо одним лише словом,
Та щирим, із серця глибини,
Летім хоч думками всі нині
Під рідні хатки Батьківщини.

В. Івасютин

З нагоди Різдва Христового та Нового Року, вітаємо Управу
Осередку СУМА, співробітників, читачів та прихильників СІЧ-ї
традиційним привітом

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ !

Редакція і Адміністрація СІЧ-ї

Христос Раждается ! Славите Його !

Рік річно спішить християнський світ за прикладом вифлеемських пастирів та за світлом різдвяної зірки із східними мудрцями до самітного вертепу, де народилося Боже Дитятко Ісус із Пречистої Діви Марії, щоб віддати з ними поклон новонародженному Цареві світу та з Його ясел зачерпнути бодай дрібку з тих надприродних дарів, які в цю незбагнату Божу ніч небо подарувало землі.

В таких прекрасних традиціях Христового Різдва і завжди нової різдвяної радости, виховувалися від тисячеліття покоління українського народу. Тому Свято Різдва є нашим найбільш улюбленим празником, в якому українська християнська душа так глибоко переживає тайну Христового Вопложення. Все вньому нас хвилює: і вичікування першої зірки і святочний обряд різдвяної вечери і кожне слово нашої колядки... І наша молодь повинна глибоко сприймати в свою чисту душу ті високоідейні тони нашої різдвяної містерії в честь Христового приходу між людей та зберігати в найбільший пошані і з повною синівською любовю все те, чим українська душа прикрасила Святе Христове Різдво, немов найкраще насліддя. Перша різдвяна зірка нагадує нам чудну зорю, що вела колись східних мудрців до Вифлеєму, і рказує нам шлях до Бога та Його служби, який Новонароджений Христос прийшов вказати всім, що сиділи "у піть мі та темряві н о ч і". Тепер по небі літають, блудні зорі, большевицькі спутники, що ніби в ім'я наукимають проповідувати безбожний комунізм і діявольську гордість кремлівських іродів. Не має що за ними слідкувати українська молодь, бо вона добре знає скільки людської кризи, кайдан і смерті коштує це зусилля затемнити вифлеемську зорю любови і братерства в Христі....

А свята вечера, що єднає не лише приятніх, але є відсутніх при родинному столі, ци знак спільнотного братолюбя між синами й доньками того самого християнського народу та заохота до жертвеного милосердя для змужденіліх наших братів і сестер у червоному раю, для заміщенців, для немічників і покинутих на дорозі життя. Вкінці наші любі коляди показують нам давню глибину нашої християнської культури і відкривають правдивий блеск нашої релігійної поезії та вказують на наше провідне місце між християнськими народами, що народилися при Христових яслах. Перемога слабенької Вифлеемської Дитини над всевладним Іродом, нехай скріпляє наші юні душі полумінним запалом для християнських вічнотривалих ідеалів, яким запевнений остаточний триумф, і до незламної віри в, дай Боже, недалеку перемогу націоного народу над його безбожними тиранами та в справедливий мир у світі обновленім світлом Христової Євангелії.

"З нами Бог, знайте поганці, і коріться, бо з нами Бог" !

о. Михайло Ваврик, ЧСВВ

РІЗДВЯНЕ СЛОВО

"СЛАВА НА ВИСОТІ БОГУ, НА ЗЕМЛІ МИР ЛЮДЯМ ДОБРОЇ ВОЛІ".

Цею радісною ангельською піснею вітаю всю українську громаду і молодь в Чі-
каго. В ці святі Дні Різдва Христового, ця ангельська пісня спірається в храмах
Божих і в серцях наших деб ми не були, обтяжені працею, скорботами і життевими
турботами. Всіх освітлює ведика радість обявленої в Різдвяну Ніч ангельським хором.

По року сходить Син Божий з неба на землю, щоби своїм народженням злучити небо
з землею, природу з надприродою, чоловіка з Богом.

З новонародженим Христом приходить на світ любов, що є головною та провідною іде-
єю Його науки. Любов була незнаною, чужою для народів поганського світу, не знав
її старозавітній закон. Її шукали найбільші мудрі поганського світу, філософи,
але не зуміли її знайти. Аж новонароджений Христос дає ту велику чесноту любові,
а з нею приносить людям мир, згоду і радість.

Любов каже шукати в людині образ і подобіс Боже, шукати в ній людину, шукати в
ній то, що називається людяністю. І надаремно скликаються мирові конференції,
підписуються закони і пакти в обороні поневолених народів, оскільки ціле людство
духово не відродиться.

І цього року сходить Син Божий на землю між народи, з яких одні живуть вільним
життям, а другі поневіряються в рабстві, нужді, біді, в страсі перед вивозом,
тюromoю, смертю. На жаль не тільки тепер такою холодною є земля до зустріні Дитятка
Божого Сина. Зло озброялось проти Правди в же в момент пришестя її у світ.
І тільки ці, що були кращими, чистішими та розумнішими - ангели з пастухами,
віддали хвалу Рожденному, сприйняли Його святий спокій і стали нащадками Божими.
"Убогих світу цього вибрав Бог, щоб бути багатими в вірі та наслідниками царства,
яке обіцяє Він тим, що полюблять Його". / Іак. 2, 5/.

Буде ж тішити себе надію, що і тепер розвіються чорні хмари нашого лихоліт-
тя, замовниче зло людська, знайде дорогу до Бога людство і відродиться в своїх
країнах стремліннях та почуттях, щоб повернувся на землю споуї і Боже благоволін-
ня. То ж коли засядемо свободно до Свят-Вечері, коли заколядуємо під ялинкою,
будемо споживати і рідних в Україні згадувати, будемо калядувати з думкою, щоб
звуки рідної коляди понеслись вітрами аж до Землі Української, аж до наших рід-
них хат, до наших близьких і дальших, які осталися на Рідній Землі.

Коли ж підемо до церков наших, в молитвах своїх усіх тих згадаймо, що життя своє
за Волю України віддали, та тих що їм молитись заборонили, що їх у Сибір та тайги
на каторгу повисили, що їх до тюрм та тaborів повпихали, бо вони Україну любили
і за неї боролися.

Багато горя зазнав наш народ, але релігія завжди була його порятунком, його поті-
хою в часи великих випробувань. Релігія зміцнювала в ньому духовності, силу його
високого морального обов'язку. Сповнений вірою і любовю до свого Творця, та споді-
вання від Нього великої ласки, народ наш твердими кроками йшов і йде до перемоги.

Різдво зберігає в нас у серці цю віру, що колись прийде цей час, коли як не
наше покоління, то котресь із майбутніх молодих поколінь, проспіває вільну пісню
про велике народження Правди там на Рідних Землях.

Різдво споконвіку родинне свято. І воно дає відчути нам усім бодай раз у рік,
що ми одна Велика Українська Родина. Нехайже ця радість, що її несе Вифлеємська
Зоря і що обєднує нас усіх у Різдвяну Ніч, принесе нам справжнє єдиномисліє і
братолюбіє у нашій не завжди згідній українській родині.

Піднесімо нині наші серця до Господа, щоб Він укріпив їх твердою вірою в Його
безмежну любов, і цією вірою щоб огрів Він серця усіх людей світу, що не пізнали
ще єдиного Бога, як вічне Добро, Любов і Справедливість.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

СЛАВІТЕ ЙОГО!

Прот. М. Литваківський

Настоятель Української Православної Церкви Св. Софії в Чікаго, Ілліной.

big

Голови Осередку

Ще одні Різдвяні Свята зустрічає сумівська молодь на чужині. Святочний настрій, глибоку релігійну емоційність та збереження всіх святочних звичаїв на чужині додержати є досить тяжко, але все ж таки тут під цю пору немає офіційного писку чи якоїсь заборони, а тому при добрій волі і серйозній поставі, можемо зберігати наші святочні ритуали, що їх нам передали наші батьки.

Цілком відмінні умови має українська молодь на Рідних Землях під ворожою окупацією. Ворог, дживаючи всі можливі засоби, намагається затерти сліди наших рідних, багатих традицій, примусом затягає до безбожних організацій, підриває авторитет батьків, ништить єдність родини, а тепер взагалі відригає молодь від рідної землі, вивозячи в далекі пустелі та сприяє творенню міщаних подруж.

На самий Святий Вечір на Україні панує тиша. В цей Вечір батьки згадують своїх дітей забраних з дому а матері оплакують долю цілого нашого народу. Не привітає їх з Колядою весела сумівська молодь, не зайдуть гоіркі юнаки з своїм виховником. Пустка навколо. Тільки в серцях наших батьків снується згадка про колись веселі Свята та жевріє надія, що незабаром знову, по зникненні червоного Ірода залинає "Нова Радість Стала..."

І тут сідаючи до святочно-накритого столу, вдивляючись у вогонь палаючої свічки, багатьом з нас мимоволі пригадаються члени Великої Української Родини, які караються в тюрмах і на засланні. І нам, що знаємо методи цього Ірода, стає боляче за них, але разом з тим і горді ми за їх геройчу поставу. Згадаємо і членів українського революційного підпілля, що стали на шлях безкомпромісової боротьби проти згаданого Ірода, що стоять в обороні чести нашого народу. Дай же їм, Всемогутній Боже, силу, відвагу, поміч і витривалість довести цю боротьбу до щастливого і успішного кінця, щоб ввесь український нарід дочекався того часу коли на Рідній Землі привітаємо один одного нашим традиційним

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

В День народження правди, в День народження Божого Дитятка - Різдва Христового вітаю всіх членів Управи Осередку, мистецьких керівників самодіяльних гуртків, виховників, всіх подруг і друзів, юначок і юнаків та бажаю щастя в особистому житті, успіху в праці на добро СПІЛКИ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ.

Веселих Свят та Щасливого Нового Року!

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

СЛАВІТЕ ЙОГО!

М. Яременко

СТОРІНКА ЮСУМА

Григора з колядою

У СВЯТ - ВЕЧІР, ІЗ ЗВІЗДОЮ
ВИШЛИ ХЛОПЦІ З КОЛЯДОЮ,
І СПІВАЛИ ЯК ПРИСТАЛО,
ЛІШ СТРІЛЬЦЯ ЇМ БРАКУВАЛО.

КАЖЕ ТАТКО: СЛУХАЙ СИНКУ -
МАЄШ МОЮ МАЗЕПИНКУ!

ЮРЧИК ДОВГО НЕ ВАГАВСЯ:
ЗА СТРІЛЬЦЯ ВІН ПЕРЕБРАВСЯ.

АЛЕ ТІЛЬКИ ВИЙДОВ З ХАТИ,
ТО АЖ ЛЯЧНО ПОВІДАТИ,
ПЕРЕД НИМ ЯКАСЬ СМЕРТЬ БІЛА
ПРИ ДОРОЗІ ТАМ СІДЛА.

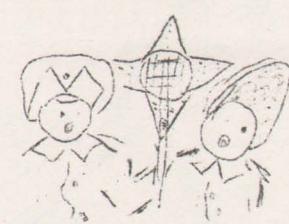
ЮРЧИК КРИКНУВ: - АЖ ТЕПЕР ТИ
МУСИШ ТУТ ВІД МЕНЕ ВМЕРТИ!
І ПОЧАВ НЕСАМОВITO
СМЕРТЬ ТУ БІЛУ КРІСОМ БИТИ.

СМЕРТЬ НІ ТРОХИ НЕ СТОГНАЛА,
ЛІШ ХИТНУЛАСЯ І ВПАЛА,
ТВЕРДО ГРІМНУЛА МОВ СТУЛА,
І ЗРОБИЛАСЬ СНІГУ КУПА.

ХОДИТЬ ЮРЧИК - КОЛЯДУЄ,
І СТРАХУ НІДЕ НЕ ЧУЄ,
В ДУСІ МОЛІТЬСЯ ДО БОЗІ
ЩО СМЕРТЬ ВМЕРЛА ПРИ ДОРОЗІ.

ПЕРША ЗІРКА

Жалілася Нічці її донечка, Вечірня Зірка: — Матусенько люба! сестрички до самого ранку гуляють по небу в розкішному вбранні. А мені дозволено тільки звечора по рожевому сяйпі пройтися, і вже в ліжечко кладуть. А слози кап-кап...

Не плач, данечко! відповіла Ніч-Мати. — Усяка зірочка має своє призначення: одні звечора святять, другі опівночі встають, а треті вдасвіта виходять на небо. Вони вказують людям пору, а мандрівникам шлях, щоб не блудили. — А що я маю робити? Ніхто мною й полюбуватись не може — ще люди з вечірньою роботою не впораються, а мене вже не має! Даремна краса моя пишна! — Жди Свят-Вечора! — сказала Нічка. — Чи довго ждати? — До завтра. Лягла спати Вечірня Зірка, а разом з нею поснули її малі діти. А про кинувши уранці, вони прибирави ялинку по своїх домах і не скулися як мінуло полузднє. Радісно вилися маленькі серден'ка. Ще трішки, ще трішки, і настане та прекрасна хвилина, коли батьки внесуть дідух, а на ялинці засяють ясні свічечки. І сяде вся сім'я до святої вечери, і заспіває колядок, і прийдуть царі з вертепом та козою, і буде так любо, так гарно на серці, як це буває тільки на Святий Вечір. Але, чому на неї сьогодні так довго ждати? Чому вечір так забарився? Де перша зірка? І тисячі руських голівок вже на сторожі біля вікон. Тисячі дитячих оченят здивлюються в небо, де гасне сяйво дня. Тисячі усточок питаютъ: Де зірка? Де перша зірка?

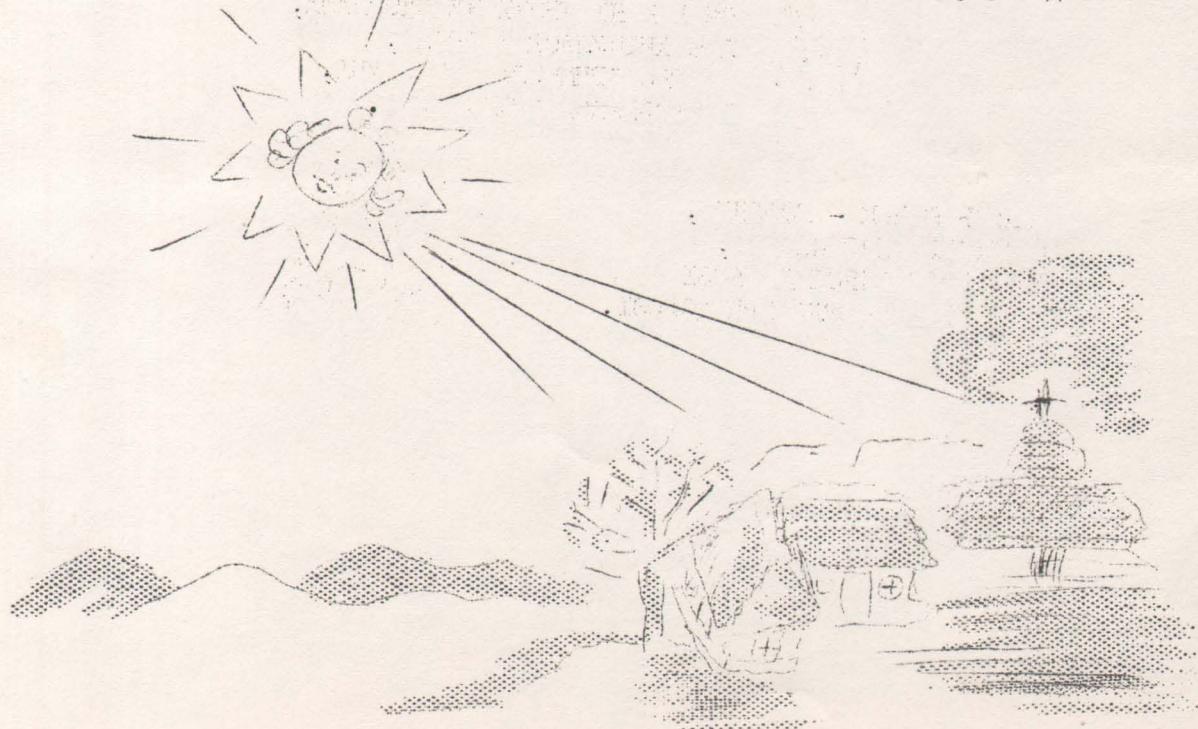
Вечірня зірка зрозуміла. — Менеvigлядають! Я маю їм принести велику радість. Як гарно! І вона мершій зявилася на небі, вся румяна від гордошів.

Враз загомоніла земля дзвінкими голосочками: Є! Перша зірка! Перша! І був цей гомін як гасло до великого свята. Сідали люди за столи під вишиваними скатертями. І дилиссісь урочисто ліси і гори на осяні міста і села. Ніколи так гарно не світить Вечірня Зірка, як на Свят-Вечір. Вона присвічує добрим людям до спільної вечери. Чує як бажають собі щастя люди, як говорять тварини...

Вона вибирає в себе частину того дитячого щастя, що розцвітає, що розцвітає під ялинкою, що бринить у колядці.

Бо Вечірня Зірочка теж дитина. А діти по всьому світі одинакові.

Р. Завадович

71

РІДНА МОВА І НАША МОЛОДЬ (ДУМКИ ДЛЯ БАТЬКІВ)

Кожна еміграція, яка з політичних, економічних чи інших причин покинула рідний край і проживає довший час в чужій країні, неминуче підпадає під вплив денационалізації. З бігом часу, вони рвуть звязки із своєю батьківщиною, затрачують рідну мову, національні звичаї, або іншими словами, перестають бути членами тієї спільноти з якої вони вийшли - винародовлюються.

Процесові прискореної денационалізації підпадає також українська еміграція, а зокрема молодь.

Спілка Української Молоді Америки і інші молодечі організації докладають усіх зусиль, щоб допомогти нашому доростові закріпити і задержати знання рідної мови, історії та рідних звичаїв. Кожна хвилина вихавання нашої молоді в СУМА має український зміст і форму. Однак таких хвилін, коли б можна було ширше розгорнути працю серед найменших, є замадо. Однак під час праці по ланках, виховниця чи виховник вихивають всіх можливих засобів, щоб якнайкраще обізнайомити юнацтво з предметами українознавства і знанням української мови. Але ця година виховання в часі сходинок чи занять в мистецьких самодіяльних гуртках, являється мінімальною і невистачальною. Виникає питання: що діється з нашою молоддю після цих занять, а тим більше з тюю молоддю яка не належить до жодної української молодечої організації? Де та молодь може здобути і закріпити собі знання рідної мови?

Беззаперечною істиною є, що церква має величезний вплив на національне життя і на національну свідомість народу. Вона скріплювала і скріплює відпорність нашого народу і допомагає виховувати своїх вірних на добрих і свідомих громадян.

Рівно ж важливим чинником, що має великий вплив на виховання дитини і молоді взагалі, є рідна школа. Зате рішальним чинником у вихованні молоді є ії батьки. вони є тими, які перші кладуть основи національного виховання і свідомості своїм дітям. Дитина в національно свідомій родині, має змогу, в першу чергу опанувати рідну мову, яка є найбільш цінним даром, який людина має від Бога. Мова є засобом порозуміння та засобом вияву найбільш глибоких почувань людини.

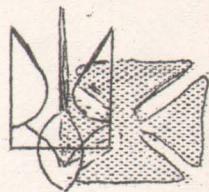
Вивчаючи своїх дітей рідної мови, батьки не сміють забувати, що наша мова, для нас українців має виняткове значення. Вона була єдиним чинником, завдяки якому ми збереглися як нація.

Зберігаючи свою мову ми не змосковшились і не спольшились. Знаючи українську мову, дитина дивиться відкритими очима на все те що є українське.

Але на превеликий жаль не всі батьки розуміють свої обовязки супроти рідних дітей. Багато з них дуже часто обговорюють цю важливу справу і навіть спостерігають, як іхні діти віддаються від українського кореня, рідного середовища, мови і звичаїв. І в усіх таких розмовах можна часто чути нотку пессимізму. З однієї сторони вони дивляться на цю проблему з великим занепокоєнням, а з другої, приходять до висновку, що іхні діти так само затрачують рідну мову і національну свідомість, як це вже сталося з дітьми давніше прибулої еміграції.

Інші для свого віправдання подають приклади з життя інших еміграцій: польської, німецької і т.п., мовляв вони також підпадають під непереможний вплив чужого обичая і розпліваються в чужому морі. Другі знаходять оправдання ще в тому, що вони навіть колись пробували навчити дітей рідної мови, але всі ці спроби не дали бажаного успіху. І в размові з такими батьками дається відчути, що то не іхні діти, а вони самі ніби забули свою мову, хоча чужої ще не навчилися.

Батьки мусять зрозуміти, що справа виховання молоді не є тільки монополем церкви, школи чи молодечої організації, а що вище згадані установи діють тільки як допоміжний чинник у вихованні дітей, а найголовнішим чинником виховання все ж таки є родина - батько а передовсім мама.

КУЛЬТ ГЕРОІВ

Львів... Пожмурий, зимовий вечір місяця грудня 1932 року. Сіре небо поволі набирає мелянхолійної невиразності. Імуті світла з вікон каварень прорізують хідники. Час від часу розітне брукову одноманітність рефлектор авта, або стукіт сільського воза чи кінських коліт. На мент все затихає і тоді тиші міста нарушує стукіт чобіт окупантів - загарбників.

І чи це буде чобіт польського поліціянта, чи енкаведиста чи гестапівця, стукіт його по брукові наших міст все буде свідчити про те, що на Україні все ще ранує зненавиджений окупант.

Масстично підноситься Св. Юр над городом Льва і своїм столітнім спокоєм з погордою дивиться на дочасних зайдів.

На горі спокій, а в низу нервозність яка переходить в хаос. Грізний месник мстиється за заподіяні злочини. Невидимі руки з підпілля освітлюють пожежами маєтки польських колоністів, освітлюють рідину землю. Таємні постаті розбивають і опорожнюють державні скарбниці окупанта, бо висмоктані з поневоленого народу громі потрібні на Визвольну Боротьбу на знищенні загарбників.

Немає ні дня ні ночі, якіб не виявили чинної волі нації скинути з себе ганебне ярмо поневолення. Нелегальна дія месників пориває за собою всебічну легальну працю широкого українського громадянства на Західніх Українських Землях. Як перед бурею зловішо причаїліся землі обабіч Дніпра. Наслідки спротиву української нації вже захитують фундаментами окупаційних влад. Бож в очах польського суспільства, вихованого провокаційною демагогією польських кіл - Український Визвольний Рух розвіває рожеві сни польського міщанина про імперію "від моря до моря" за рахунок українських земель..

В очах поліційного режиму большевицької деспотії - Визвольні Змагання України в'яляються перешкодою до здійснення програми комінтерну.

У відповідь в Україні загострюється терор. Мільони селян вивозять на примусові роботи, а решту народу фізично знесилують штучно впровадженим голодом.

На Західніх Землях України, над безборонним населенням лягуте кровавий терор і нищиться культурні надбання включно з паленням українських книжок.

Сонна Європа стрепенулася, але її реакція обмежилася лише до парламентарної інтерпеляції послів та розгубленості безпорадної і безсилої Ліги Націй.

Тодіж у Краю прийшло до контрвідповіді у формі атентатів на чільних інспіраторів загарбництва та терору, а над галицькою землею розпростерла свої ненажерливі руки смерть і наглі суди. Тоді ж дилема прозвучала просто: "Рабське життя, або геройська смерть!"

23-го грудня 1932р; 4-го грудня 1942р; і 19-го грудня 1945 року.

Три дати, три вогнища кровавого ланцюга... Три жорстокі окупанти і ті самі жорстокі методи, але і такі самі світлі, величні постаті. Прості боєвики ОУН - 24 літній Д.Данилишин та 21 літній В.Білас; неперевершений організатор, улюбленаць мас України, краєвий провідник ОУН в час першої окупації Західної України большевиками і член Приводу ОУН Легенда; член Бюро Приводу ОУН Тарас, один із перших організаторів УПА - Перебийнік, ось постаті, що з їх життя, з їх безприкладних чинів і героїчної смерти Вояюча Україна черпає і черпатиме наче з вічного джерела наджнення і силу в боротьбі зі всіма окупантами України.

П'ятниця 23-го грудня 1932 року. Тёмні грati львівської тюрми - Бригідок виділюються із сіrosti стін як очні ями черепа. На вузькому подвір'ю тюрми, з раннього ранку виступають дві шибенеці. Кордон вояків, прокурор, начальник

тюрмі, оборонці, науко-журналістів, священик, лікарі... Ведуть їх, Вони зрівно важені. Бліді обличчя погідні. Вони йдуть віддати свій добрі Батьківщині. Грімке "Слава" співвязнів проводжає героя в останню дорогу. Мовчазний і кричливий Данилишин вириває петлю з рук ката і затягає на шию.

Білас вимирає зі словами на устах: "Хай живе Вільна Україна!", які підхопили українські революціонери, боєвики ОУН, бійці УПА, розвинули і виписали власною кровю на пралорах, що іх несуть високо через три етапи революції як свій клич, як свою остаточну ціль.

Білас і Данилишин не прості члени ОУН, це мотто декалогу Українських Націоналістів: "Я дух відвічної стихії, що зберіг Тебе від татарської потопи і поставив на грані двох світів творити нове життя".

Легенда, Тарас, Перебийніс - це провідники ОУН, це цілий декалог. Кожний з них зокрема це точка декалогу і кожний з них це його цілість. "Звуся Климів - Легенда, член ОУН, більше з Вами говорити не буду". Ось горда відповідь провідника Легенди на жахливі довгогодинні тортури гестапівсько-енкаведівського садиста Вірзінта. Гестапівські кати зуміли розірвати серце, але не вдалося ім навіть надшербити твердого як криця духа Івана Климова. Він Легендою жив серед широких мас і всієї України і як Легендаувійшов в кров і кісті Вокуючої України. Тарас і Перебийніс це провідники, що творили і давали накази і перші іх виконували. Вони як члени Проводу ОУН, були співтворцями наказу, що: "Провідні члени ОУН не віддаються живими в руки ворога". Вони попавши в засідку вірних служак НКВД-чеських четніків поступили згідно з наказом, віддаючи своє молоде життя в боротьбі проти Москви проти большевизму проти всіх окупантів України. Цій боротьбі вони віддалися цілим своїм єством, цілим своїм життям від першого до останнього дня в безупинному змагу зі всіма окупантами за Українську Самостійну Соборну Державу.

Білас, Данилишин, Климів, Маївський, Грицай - це світочі трьох різних етапів Української Революції. Їх попередили, їхніми слідами пішли, йдуть і йтимуть інші герої.... сотки, тисячі, безперебійна черга. Але печать їхнього могутнього духа видніє і виднітиме геройським відтиском на чинах всіх. Так як геройським відтиском видніє і виднітиме печать безсмертного духа героя. Базару, Лишарів Крут, голот. Симона Петлюри, Краєвого Команданта УВО Головінського, Вождя Евгена Коновалця, Члена Проводу ОУН члена УГВР співосновника УПА Ростислава Влошина, Провідника ОУН на Українських Землях Ярослава Старуха, Головного Команданта УПА провідника ОУН і Генерального Секретаря УГВР - Генерал Хорунжого Тараса Чупринки, невгнучих героїв Спілки Визволення України і СУМ-у, воїнів УВО, лицарів Карпатської Української Армії "СІЧ-і" і всіх впавших провідних і рядових членів ОУН, старшин, підстаршин і бійців УПА і всіх заморених голодом, закатованих, розстріляних знаних і незнаних мучеників, героїв лицарів народної гущі всієї України з любови до Батьківщини за її волю і щастя за Українську Самостійну Соборну Державу в нерівній боротьбі зі всіма окупантами.

Немає нації без землі, немає нації без традиції, немає нації без пошани до її минулого, з якого виростає майбутнє нації. Вмирають нації тоді, коли зневірюються в своєму призначенні, в своїх традиціях і покланяються "прогресам" що відчужують їх від свого минулого.

Нація це синтеза "живих, мертвих і ненароджених" і хто вирве з цього ланцюга лише одно кільце, цей вирвав все. Тоді немає нації, бо вона безтрадиційна й безперспективна отара, що запрягає себе в чуже ярмо. Тому то ворог так дуже прагне вирвати з нашої душі культ наших могил і героїв, культ наших побоєвищ, культ нашої землі напоеної кровю борців і потом українського народу. Во в нашій землі наша сила.

Ми не знаємо сьогодні де спочивають кістки Біласа, Данилишина, Тараса, Перебийніса, але ми знаємо одне: у нашому серці глибоко лежить культ незнаного героя України, культ незнаної могили, що символізує всіх, які поклали життя своє за те щоб ми могли жити.

ДРУГИЙ, ТРЕТИЙ...ЧИ ЧЕТВЕРТИЙ?

Про Переходовий Прапор Головної Управи СУМА можна дуже багато писати як про саме найвище відзначення надаване кожного року найкращому з наших братніх Осередків в Америці, так і про його значення, що стимулює наші сумівські "твердині" Нью-Йорку, Баффало, Дітройту, Клівленду, Ньюарку, Чікаго чи й інших міст, до ще більшого удосконалення у своїй діяльності.

Однак не на це хочу звернути сьогодні увагу, а на факт, що хоч це наше найвище сумівське відзначення в Америці має ще відносно коротку історію, бо лише 6 років, а все то тут то там трапляються певні неточності.

Відомо нам, що це відзначення Переходовим Прапором найкращого Осередку, введено в 1953 році і перші два роки, тобто 1953 - 1954 здобував його заслужено передовий Осередок ім. Лесі Українки в Баффало. Відтак на перше місце пибивається наш Осередок і протягом останніх чотирьох років на сторінках книги історії Переходового Прапора висувається ім'я Осередку ім. Миколи Павлушкиова.

I так власне останні два роки трапляються ці неточності, про що згадка вище. Знаходимо їх не лише в українських часописах, які ці інформації черпають зі сумівських джерел, але і в наших виключно сумівських виданнях.

Коли наприклад в 1957 році наш Осередок одержав Переходовий Прапор в третє на Шостому Здізні СУМА біля Дітройту, читали ми спершу в "Свободі" а відтак в "Шляху Молоді" /Сумівська сторінка в "Свободі"/ і в "Авангарді", що нагороджено ним за найкращу працю Осередок ім. П. Орлика.

Після останнього зізду, що відбувся в листопаді 1958р. в Нью-Йорку та на якому четвертий рік підряд вручено нам Переходовий Прапор, читали ми в одному щоденнику що це було друге підряд відзначення, а в "Шляху Молоді" згадувалося, що воно було третім з черги.

Звичайно, що зі скромності не треба може цього порушувати, однаке коли це робимо то маємо на думці лише сам Переходовий Прапор та його точне минуле останніх років, а що він і є цим найбільшим відзначенням, тим більша увага йому в цьому належиться. Як американці кажуть: "ту сет дзе рекорд стрейт" - подаємо коли і де наш Осередок нагороджувано Переходовим Прапором:

Перший раз: - 1955 року на Четвертому Всеамериканському Маніфестаційному Здізні СУМА на оселі СУМА біля Нью-Йорку.

Прапор принимала наша делегація в складі: подруга Гали Горощко і друзі Степан Голяш і Богдан Лесюк.

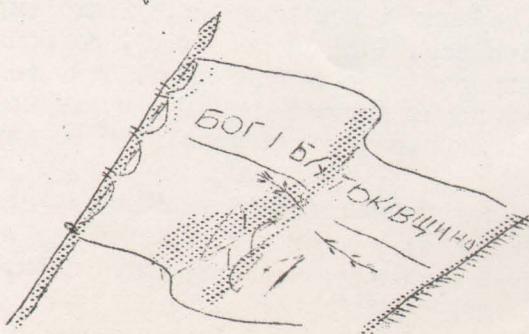
Другий раз: - 1956 року на Шостому Зізді СУМА в Нью-Йорку, де наш Осередок заступали: подруга М. Яцків і друзі Д. Багрій і П. Куліш.

Третій раз: - 1957 року на Шостому Здізні в Дітройті, в якому наш Осередок взяв масову участь.

Четвертий раз: - останній раз Переходовий Прапор привезла наша делегація в складі подруг М. Плішки і М. Яцків та друзів М. Яременка, Б.Лесюка та М. Яворського з недавно підбутого Сьомого Зізду СУМА.

Слід згадати, що перші два роки наш Осередок відзначено Переходовим Прапором за головування друга Д. Багрія, а останні за "панування" друга М. Яременка.

В. К.

З КАНЦЕЛЯРІЇ ОСЕРЕДКУ

- 1/. В дніх Різдва Христового - 6, 7, 8 січня 1959р. всі члени СУМА і Відділ Юнацтва СУМА ідуть з Колядою.
- 2/. Дні 10-го січня 1959р. відбудеться наша традиційна МАЛНКА - десятий БАЛЬ СУМА.
- 3/. На кінець місяця січня ц.р. заплановано влаштувати ЯЛИНКУ для Відділу Юнацтва СУМА.
- 4/. В першій половині лютого ц.р. відбудуться РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ членства нашого Осередку.
- 5/. Дні 7-го лютого, Управа Осередку влаштовує першу в цьому році забаву.

○ - ○ - ○ - ○

/Продовження зі сторони 13-ої/

В гордості клонимо голови перед їхніми безсмертними тінями і черпаємо надхнення і сили з їх безприкладних чинів і героїчної смерті в безупинній боротьбі з найбільшими ворогами України всіх часів.

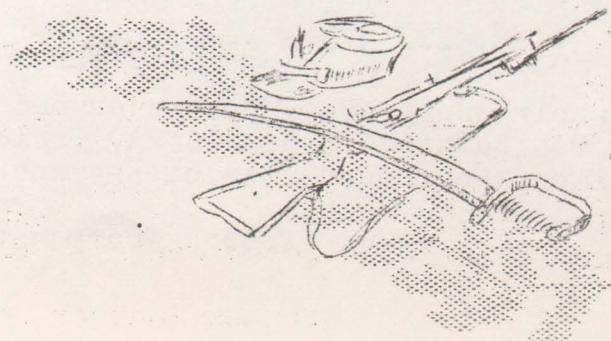
Історія Українських Визвольних змагань найновіших часів, буде уквітчана героїчними чинами, непоборністю, незламністю і величною силою духа, що ділтимуть легендарнов поколіннях народу і мобілізуватимуть всі здорові його сили до активної боротьби за вічні ідеали. До боротьби яка ведеться і неперестас.

В цій боротьбі вони згинули героями, а герої не гинуть на марні.

Вони життям своїм творили реальність, а своєю смертью міт. Міт непоборності, змагання, величі і слави!

Вічна Слава Безсмертним Героям!

Мирон Л.

РІЗДВЯНІ ТА НОВОРІЧНІ ПОБАЖАННЯ

Усім сумівкам і сумівцям та юначкам ланки "Дніпро" враз із їхніми Батьками ВЕСЕЛИХ І ЩАСЛИВИХ СВЯТ засилає

С. Голяш

--- X x ---

Складаю найширіші побажання обом дружинам круглів /бовлінг/ "Крила" з нагоди СВЯТ РІЗДВА ХРИСТОВОГО та НОВОГО РОКУ і бажаю найкращих успіхів та першенства в Новому Році.

I. Карасейчук

--- o o ---

З нагоди Різдва Христового всім членам ланок СК СУМА "Крила"- Доріст та їхнім Родинам найширіші побажання шле

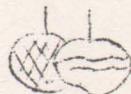

П. Гнатів

--- X x ---

З ДНЕМ РІЗДВА ХРИСТОВОГО ВЕСЕЛИХ СВЯТ ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ бажає своїм сумівкам та сумівцям, а зокрема Олі Малаш, Зіні Миронців і Кучмі Mariї.

Ф. Павлишин

--- o o ---

В день Різдва Христового й з Новим Роком складаємо найширіші побажання нашому мистецькому керівникові - пані М. Шуть та всім членам Танцювального Гуртка.

ХРИСТОС РАЖДАЄТЬСЯ!

Управа Танцювального Гуртка

--- X x ---

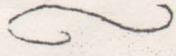

Веселих Свят, Щасливого Нового Року, сповнення всіх мрій та якнайкращих успіхів у праці бажає мистецькому керівникові - проф. І. Барабашеві та всім членам Духової Оркестри -

Управа Духової Оркестри

--- o o ---

Мистецькому керівникові проф. П. Зінченкові та всім подругам та друзям, членам Театрального Гуртка СУМА, Радісних Свят Різдва Христового та далішого успішного розгорнення праці в Новому Році бажає

Управа Театрального Гуртка

Управа Хору СУМА в Шікаго з нагоди Свят Різдва Христового та Нового Року бажає диригентові п. проф. О. Плещевичеві та всім хористкам і хористам ВЕСЕЛИХ СВЯТ та багато успіхів в Новому Році.

Управа Хору

--- х х х ---

З нагоди Різдва Христового й Нового Року широсердечні побажання та багато успіхів в сумівській діяльності бажають Управі Осередку та всім подругам і друзям, симпатикам спорту -

Змагуни СК СУМА "Крила"

--- о о о ---

В ДЕНЬ РІЗДВА ХРИСТОВОГО, УПРАВА ОСЕРЕДКУ СУМА ім. М. ПАВЛУШКОВА В ЧІКАГО, ВІТАЄ НАСТОЯТЕЛІВ ОБОХ УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКОВ, ПРОВОДИ І ЧЛЕНСТВО ОРГАНІЗАЦІЙ ВІЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ, МИСТЕЦЬКИХ КЕРІВНИКІВ ТА ГОЛІВ СУМІВСЬКИХ МИСТЕЦЬКИХ ОДИНИЦЬ, ВИХOVНИЦЬ ТА ВИХOVНИКІВ, ЮНАЧОК ТА ЮНАКІВ, ВСІХ ПОДРУГ ТА ДРУЗІВ І БАЖАЄ ВЕСЕЛИХ СВЯТ ТА ЩАСЛИВОГО НОВОГО РОКУ.

ВЕЛИКА СИЛА НОВОНАРОДЖЕНОГО, НЕХАЙ КРІПИТЬ І ЗБЕРІГАС ВАС ДЛЯ ПРАЦІ, ЯКУ ПОКЛАЛА НА НАС ВОЮЮЧА УКРАЇНА!

ХРИСТОС РАЖДАСТЬСЯ! --- СЛАВІТЕ ЙОГО!

Управа Осередку СУМА
ім. М. Павлушки в Чікаго

ОДИНОКА УКРАЇНСЬКА
ЯРИННО-ОВОЧЕВА КРАМНИЦЯ

в Чікаго

, , М О Т Р Я “ ”

в ДЕНЬ Різдва Христового
вітає членів СУМА та складає дружні
побажання щоденно великий вибір
свіжої ярини та овочів

2136 В. Чікаго Аве.
Телефон EV 4-8864

Христос Родився !

Американсько-Українська Радіопередача

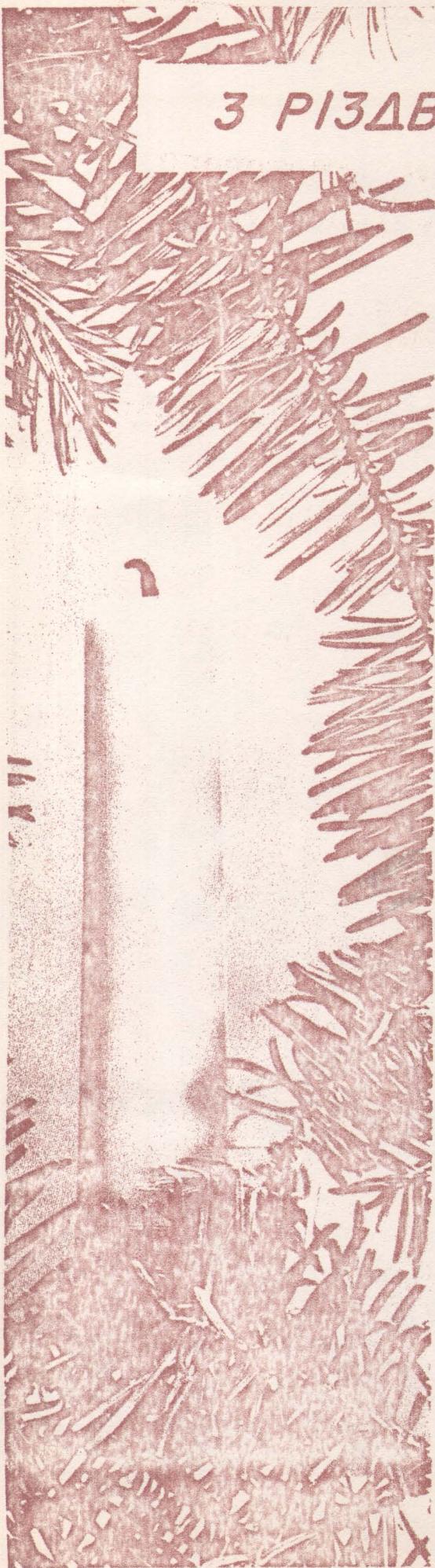
М. СЛИВКА і М. ПАВЛІКОВИЧ
засилають найкращі Різдвяні та Новорічні
побажання

Радіовисильня WOPA на хвилях 1490

кожної суботи в год. 2 попол.

2025 W. Walton St., Chicago 22, Ill.

TEL. HI 6-3705

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ

ВЕСЕЛИХ, СВЯТ

і щасливого Нового Року

всім своїм клієнтам

бажає юстинніця

нн. Н. і С. КОЦЕЛКО

адреса:

*853 N. Western Ave.
Chicago 22, Ill.*

Радісних Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року

БАЖАЄ

НАЙКРАЩЕ РЕАЛЬНОСТЕВЕ БЮРО
МИХАЙЛО ПРИЙМА
ПРИ 2218 W. Chicago Avenue
Phone EVerglade 4-6410

УКРАЇНСЬКА ГАЗОЛІНОВА СТАЦІЯ

ІВАНА ЛІЩИНСЬКОГО

J. L. SHELL
Service Station

2656 W. CHICAGO AVE.

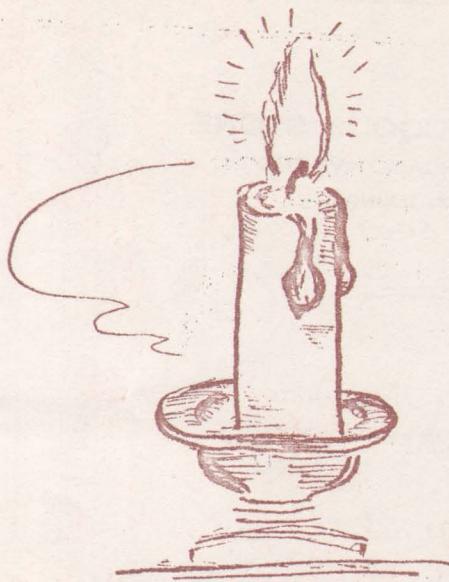
TEL.: HU 6-9344

ріг вулиць Чікаго — Воштенав

З нагоди Свят
всім приятелям і кустомерам
засилаю

найкращі Різдвяні та Новорічні побажання

BILL'S BARBER SHOP
ALSO LADIES' AND CHILDREN'S HAIRCUTTING

BILL PROKUDA
EV. 4-6866

2206 W. CHICAGO AVE.
CHICAGO 22, ILL.

ВЕСЕЛИХ СВЯТ
ЩАСЛИВОГО Нового Року

ВАСИЛЬ ПРОКУДА

С
Веселых Свят
Рождества Христового
та
Нового Року
бажає усім знайомим

ІВАН КОВАЛЬЧУК
з родиною

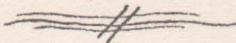

STERN'S DRY GOODS STORE

1952 WEST CHICAGO AVENUE

CHICAGO 22, ILLINOIS

AR6-8069

Вітаємо Вас з нагоди Празника
РІЗДВА ХРИСТОВОГО
та
НОВОГО РОКУ

і складаємо наші найсердечніші побажання

Mr & Mrs William STERN

Phone: EVERGLADE 4-8789

John's Inn
TAVERN

2518 W. Chicago Ave.

John Stadnyk, Prop.

Chicago 22, Ill.

• Радісних Свят Різдва Христового
і щасливого Нового Року

бажає
всім своїм клієнтам

ІВАН СТАДНИК
власник

PHONE BRUNSWICK 8-5265

CHARLES POPP LIQUORS
Wines - Liquors - Beers

STEFANIA POPP
PROP.

2118-28 W. CHICAGO AVE.
CHICAGO 22, ILLINOIS

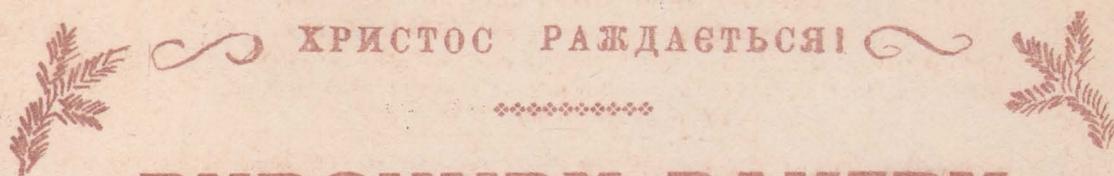
Веселих Свят
та щасливого
Нового Року
бажає всім своїм клієнтам
СТЕФАНИЯ ПОПП
власниця

OLENEC PHARMACY
АПТЕКА МИХАЙЛА ОЛЕНЬЦЯ

бажає всім своїм клієнтам та всему українському громадянству
в Чікаго ВЕСЕЛИХ СВЯТ ТА ВСЬОГО КРАЩОГО

Веселих Свят всім покупцям бажають
п-ство ТИМЧИНИ

BURGUNDY BAKERY
УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

Виготовляє смачні тісточки, пєчіє та різно-
манітні торти. Приймаємо замовлення
на весілля, христини і прийняття.

BRUNSWICK 8-2722 2638 W. Division St.

Власники п-ство Тимчини